

Androidák v jablečném sadu

Devět let jsem byl věrný Androidu, ale profesně testuji přístupnost na obou platformách, a tak jsem si po letech pořídil i iPhone. V článku sepisuji drobné i větší rozdíly mezi TalkBackem a VoiceOverem, které jsem při přechodu objevil – od gest přes práci s notifikacemi až po psaní textu. Nejde o vyčerpávající recenzi, spíš o subjektivní postřehy dlouholetého androidího uživatele, který se poprvé pořádně podíval na druhou stranu plotu.

Článek pojednává o dlouholetém uživateli Androidu, který zakusil mobilního telefonu s jablkem na zádech.

Na podzim 2012 jsem začal používat chytrý telefon, a byť už v té době byl k dispozici iPhone ve verzi 4S (nebo možná už i 5), byl pro mne stále něco jako luxusní a nedosažitelné zboží určené spíše pro manažery. Mým prvním smartphonem byla tedy Sony XPERIA T s Androidem, tehdy myslím ve verzi 4.0, a této značce zůstávám věrný stále. Přes Sony Xperia Z5 Compact jsem prozatím skončil u Sony XPERIA 5 II, aktuálně ve dvanácté verzi Androidu.

Stále jsem ale sledoval, kam se iPhony vyvíjejí a jak probíhá jejich evoluce. A jelikož se profesně zabývám přístupností webů a mobilních aplikací, moje touha po vlastnictví nějakého mobilního zařízení od Applu byla dost velká. Čím dál tím častěji se totiž stávalo, že určitá aplikace na jedné platformě byla přístupná, ale uživatelé hlásili, že na té druhé něco nefunguje, a občas to bylo i obráceně. Sice obdobné testy iOS verze mohl provést někdo z kolegů, ale i já jsem chtěl mít přehled a přímé srovnání.

Až jednou přišel operátor O2 CZ s nabídkou iPhone SE 2022 za velmi zvýhodněnou cenu pro své nevidomé zákazníky. Tato nabídka se nedala nevyužít. Ihned jsem navštívil značkovou prodejnu operátora a za pár dní jsem měl telefon doma.

Pár slov na vysvětlení

Tento text nemá být vyčerpávající recenzí žádného mobilního telefonu ani operačního systému. Jsou to postřehy dlouholetého uživatele Androidu. Za těch pár hodin, co si s telefonem hraji, nemůžu mít systém tzv. v ruce tak, jak kolegové z iOS tábora. Navíc iPhone nepoužívám ani jako sekundární zařízení, zapínám jej jen občas, hlavně kvůli zkoumání systému nebo testování různých aplikací. Takže se klidně může stát, že odlišnosti, které zde budu popisovat, mohou být ve skutečnosti trochu jinak.

Už nyní ale mohu říct, že oba systémy jsou co do funkcionality již docela vyrovnané a liší se spíše jen v detailech. Ale i tak to budou jen subjektivní postřehy – to, co já považuji za důležité a co sám využívám a jakým způsobem. Posuďte sami.

Rozdíly mezi Androidem a iOS

Zobrazení notifikačního centra jde na Androidu navázat na gesto, využívám pravoúhlé gesto doprava a dolů. Je to rychlé, efektivní a hlavně to funguje po celém displeji. Na iOS musím zaměřit kousek notifikační lišty a až potom jde stáhnout tříprstým gestem dolů. Údajně by to mělo fungovat, ale na mém SE 2022 nikoliv. Navíc to Androidí gesto funguje po celém displeji, což u iOS nikoliv.

Android má gesto pro umlčení promluvy odečítače, kdy stačí zakrýt senzor přiblížení a odečítač zmlkne. U iOS to lze uskutečnit klepnutím dvěma prsty na displej, ale není to tak rychlé, navíc s přihlédnutím ke stylu, jakým telefon používám. Držím jej v pravé ruce a palcem pravé ruky displej ovládám. A pokud potřebuji víceprsté gesto, telefon si přehmátnu do levé ruky a pravou provedu gesto. Což u umlčení senzoru nemusím, tam klidně stačí máchnout levačkou a je to. U iOS ale takové přehmátnutí musím dělat mnohem častěji.

U iOS se mi líbí podrobnější nastavení odečítače, co má dělat zvuk a co haptika, a to u každého typu interakce. Paráda, to mi u Androidu chybí.

U iOS mne velmi překvapilo oznamování prázdného místa na displeji. Chápu, proč se tak děje, ale provedení je takové zvláštní, čekal bych, že takto systém bude oznamovat nějakou chybu.

Jedná se o rychlé cvakání. Na Androidu toto není a na iOS jsem si to také vypnul, protože mě to velmi rušilo. Ale uznávám, pokud se to dá vypnout, tak to nic strašného není. Někomu to může vyhovovat. — <https://www.janbalak.name/clanky/androidak-v-jablecnem-sadu.html>

Na Androidu nepoužívám skládání aplikací na displej, ani si je na úvodní obrazovce neorganizuji do složek. Na domovských plochách mám jen ty nejdůležitější aplikace a ostatní si organizuji jiným způsobem. Využívám na to, dnes již starou, aplikaci „Organized drawer“, kde mám aplikace rozdělené do složek, jak to můžete znát ze starých tlačítkových Nokií. A tuto aplikaci mám dostupnou a snadno dostupnou v docku domovské obrazovky. Na iOS jsem si tedy vypnul přidávání aplikací na domovskou obrazovku a pak jsem se hodně divil, kde ty aplikace mám. Až rada pomohla a našel jsem je za poslední domovskou obrazovkou, navíc tříděné nějak dynamicky, což na mne moc není, mám rád v aplikacích pořádek aspoň na mobilu.

Neskutečně mi na iOS chybí navigační tlačítka na spodní straně obrazovky. Ano, už i Android se bez nich obejde a systém lze ovládat výhradně pomocí gest, ale v tomto ohledu jsem velmi konzervativní a ovládání pomocí stabilních tlačítek mi přijde rychlejší. Ale uznávám, je to o zvyku.

Gesto „Zpět“ je na iOS čirá šílenost. Gesto, které používáte velmi často, je tak složité. Trojitě šmrdlání dvěma prsty po obrazovce je pro mne něco nepochopitelného. Android na to má buď navigační tlačítko anebo pravoúhlé gesto dolů a doleva. Kdykoliv chci na iOS provést gesto zpět, musím si přehmátnout telefon do druhé ruky.

Rolovací a posuvná gesta jsou na Androidu dvoupřstá, na iOS tříprstá. Ano, není to nic nepřekonatelného, ale ještě jsem si na ten rozdíl nezvykl.

Na iOS se mi velmi líbí práce s ikonami na domovské obrazovce, myslím přesouvání a třídění aplikací do složek atd. Kéž by něco podobného fungovalo i na Androidu. Sice nějakou možnost úpravy ikon má myslím Samsung, ale mám dojem, že to nefunguje tak skvěle.

Sice věc, kterou jsem se zatím nenaučil moc používat, ale na Androidu lze nastavit, že jeho braillská klávesnice je defaultní pro textový vstup. Skoro bych řekl, že takovou věc by měl umět iOS už dávno.

VoiceOver má i tak podrobnější nastavení toho, co má či nemá oznamovat. Android je v těchto nastaveních velmi střízlivý.

Android umí více nastavovat aplikace na systémové úrovni, např. vymazání dat aplikace. Jako testerovi přístupnosti se mi to občas hodí (je to takové tovární nastavení konkrétní aplikace), ale u iOS jsem toto nastavení nenašel. Údajně to tam někde je, ale je to tak schované a neintuitivní, že to hezké není.

Aplikace Nastavení je méně přehledná než na Androidu. Např. nechápu, proč nainstalované aplikace nemají svou složku „Aplikace“ a jsou místo toho hned v první úrovni nastavení.

Psaní je na iOS mnohem rychlejší než na Androidu. TalkBack se má ještě hodně co učit. Ta odezva klávesnice na iOS je parádní.

Nejspíše těch rozdílů bude mnohem více, ale na tyto jsem narazil při mém střídém používání iPhone. A nemá to být záminka pro plamennou diskuzi v komentářích, ale spíše pohled nováčka na druhou platformu.

Zdroje

- [Pélion](https://www.portal-pelion.cz/androidak-v-jablecnem-sadu/) (<https://www.portal-pelion.cz/androidak-v-jablecnem-sadu/>)